

Edmund de Amleis.

Fatalny płaszcz.

TŁOM. J. K.

Zaczął pan Berri zaraz po odprawieniu żony na stację kolei spotkał na placu dwóch swoich przyjaciół i kolegów biurowych, oczekujących nań, jak to było między nimi umówione. Miał doktorę Carlini powitał go wesołym okrzykiem: „A nareszcie!” — a wielkiłód Strozzi, mniej wglądny, rzekł swym grzmiącym głosem: „Teraz przez miesiąc prowadzić będziesz jakieś lepsze życie! — i obaj uderzyli go ręką po ramieniu na znak powinszowania.

Ale w tej właśnie chwili, jakkolwiek nie raz pozwalał się ożarzać przez całą drogę od stacji aż do malej restauracji, gdzie we trzech mieli spóżyć obiad. Jednak przy jadł, po pierwszym urczeniu się, rozchmurzył się zupełnie na samą myśl o tem, że przez cały miesiąc pobytu w Sabaudyi u ojca będzie mógł powracać do domu o której mu się podoba go-

dzinie i nikt mu opóźnienia nie wymówi. Inna myśl jeszcze bardziej wypogodziła mu czoło: oto mógł zostać wyłącznym panem p. kaźnej sumki 70 franków, należącej mu się od dnia jutrzejszego w „towarzystwie ubezpieczeń na życie” za niepospolitą pracę, którą „Towarzystwo” samo miało oddać na przyszłą wystawę. O tej swojej pracy i owym zarobku zamierzał przed żoną, dokazując w tym względzie cudów odwagi, co dotąd jeszcze wprawiało go w osłupienie i trwogę.

Właśnie obaj przyjaciele zastanawiali się nad sposobem użycia tego małego skarbu, tej wyłącznej własności męża.

Carlini zartem, a tamten takim tonem, jak gdyby go zachęcał do okropnej zemsty, radził wydać pieniądze na dobre obiady w różnych restauracjach, w których i oni przyjeżdżali udział, zamiast jadać nudnie i ubogo w licej restauracyjce, gdzie mu żona miesięczne obiady jadać kazała.

On, chociaż przyzwalał ruchem głowy, w myśli jednak pięścił inne marzenie, bynajmniej nie nowe. Oto od lat pięciu nosił ten sam płaszcz zimowy, teraz już zupełnie zniszczony, nie śmiejąc nigdy zaproponować żonie kupna nowego płaszcza.

On, chociaż przyzwalał ruchem głowy, w myśli jednak pięścił inne marzenie, bynajmniej nie nowe. Oto od lat pięciu nosił ten sam płaszcz zimowy, teraz już zupełnie zniszczony, nie śmiejąc nigdy zaproponować żonie kupna nowego płaszcza.

I nie dla próżności pragnął zrzucić już z siebie ów zużyty płaszcz, ale dla zachowania swej powagi urzędniczej wobec kolegów, którzy brali go na fundusa, i wobec dyrektora, człowieka niemłodego, lecz dbałego o formy światowe, któremu zależało na tem, by personel instytucji przynosił jej szczyt nawet zewnętrzny swym wyglądem i który niechętnie patrzył

na obszarpanców. Teraz właśnie lub nigdy zdarzyła się sposobność uczynić zamach stanu, na który nigdyby się nie odważył w obecności prawowitej władzynie. Jakoś za jej powrotem poradzi sobie z pomocą Bożą. Co będzie, to będzie, a płaszcz mu zostanie. Pewnie że trzeba do tego nie lada odwagi.

Więc dla nabrania jej pozwolił sobie nawet tego wieczoru na obfite libacje, niż zwykle i wpał w ogromne ożywienie. Przy ostatnim atoli toaście spoważniał nagle. „Za pomysłność twoich wakacji!” — wołał Carlini. „Oby się zdarzył wypadek, któryby je przedłużył!” — życzył Strozzi. Nie — odrzekł niesmiało, słabym głosem — ona ma swoje wady, lecz... jest dobra. Przytem kocha mnie w gruncie rzeczy...

Skoro jednak nocą późną powrócił do swego skromnego mieszkanka na trzecim piętrze, gdzie po raz pierwszy od ślubu znalazł się w samotności, kiedy przestąpiwszy próg sypialni na palcach z przyzwyczajenia, jak gdyby żona nań oczekiwała, rzucił okiem na te ściany i te meble, mające w jego pojęciu pozór dawnych współników tyranki, zachwiał się w postanowieniu.

W jaki sposób ośmieliłby się wyznać żonie, gdy powróci, że dwie na raz winy: zarobek ukrywany i samowolny wydatek? Jakimi słowami mówiłby? Jak wytrzyma jej wzrok? Co wynikłoby z wyznania? Podobne myśli pochwyliły go z taką siłą, że musiał usiąść. Usiadłszy, utkwiał spojrenie w portrecie żony, wiszącym nad łóżkiem. Ach! gdybyż

to można było wypowiedzieć się przed tym portretem, a ona gdyby mogła usłyszeć go zdaleka! Lecz niedorzeczna ta myśl nasunęła mu inną — ta druga zaś wydała mu się ra-tunkiem i uspokoiła go odrazu. Mógł przecież wyznać jej wszystko w liście! Wiadomość bezwzględnie ugodzi w nią silnie, ale nie było obawy, aby dlatego miała zaraz wyjechać. Oburzenie jej zlagodnieje w przeciągu tego miesiąca, a po jego upływie ona nieunikniona scena, której się tak lekka, nie będzie wcale straszna — może zresztą żona mu przebaczy? Kto wie? Jedyne w tem wyjście!

Znowu jął się nad tem zastanawiać, lecz że lepszemu sposobu nie było, więc pocieszony, wesoło poszedł do łóżka. W łóżku porwał go znowu niepokój nagły, że aż głowę uniósł z poduszki; zdało mu się, że słyszy szmer w domu jakiś podejrzany, zaraz jednak i to przezwy-ciężył uwaga, że większa ilość trunków przy obiedzie podobne obawy spowodować. Ocz... zresztą nie taki dyabeł straszny, jak się go maluje!

Antonio Berri, mający już blisko czterdziestkę, zaślubiał przed pięciu laty osobę młodszą od siebie o lat dziesięć, sabaudkę rodem, ale wychowaną we Włoszech, córkę urzędnika, który, wysłużwszy swój czas, powrócił do Sabaudyi.

Berri miał rysy twarzy brzydkie i pospolite, łagodny charakter i słabą wolę, usposobienie wesołe i serdeczne, może też na mocy prawa o przyciaganiu się kontrastów, zakochał się na zabój w tej dużej, bladej dziewczynie,

o nosie wydatnym i ustach surowych, mówiącej mało, głosem jakimś dziwnym, przypominającym z powodu wymowy obcej i twardej głosu automatu; dość ładnej i eleganckiej przytem, chociaż utykającej nieco na prawą nogę.

Lecz przeciwieństwo charakterów dało mu się niezłocznie we znaki. Niebawem, szybko w tem czyniąc postępy żona pokonawszy w nim wszelką chęć oporu jakąś siłą dłań tajemniczą, pozabawiła go nareszcie wszystkich przywilejów męzkowskich.

Najprzód zagarnęła jego kasę, potem wyznała ilość godzin wolnych za domem, potem cenzurowała jego listy w końcu odebrała wolność słowa.

Poddawszy się prawom powyższym z konieczności, musiał najłżejsze wyłamanie się z nich uważać za ciężką winę i dlatego, gwoli uwolnieniu się od wyrzutów, uciekał się do wybiegów i kłamstw.

Ale wybiegi jego były dziecinne, twarz przelekioną zdradzała kłamstwo i w rezultacie po każdej najniejszej jego winie, żona coraz więcej mu niedowierzała i coraz to większy rygor wprowadzała.

Z początku utwierdzała go w mniemaniu, że jest w gruncie rzeczy porządnym człowiekiem i dobrym mężem, ale że zwykła przy każdym nowem jego wykroczeniu, wypominać mu wszystkie jego winy dawne, coraz to je powiększając, doprowadzała więc go do tego, iż sam uwiarył, że jest tak zły, jak ona utrzymuje.

(D. c. n.)

Do wiadomości rolnictwa!

3-letnie doświadczenia systematyczne w Wielkopolewieckiej hr. Maryi Branickiej, ogłoszone w № 5 z maja 1912 gazety

Burak

Bezpłatny dodatek do № 18 „Gazety Rolniczej” - Warszawa.

wykazują, że sztuczne nawozy dają następne

czyste zyski z dziesięciny

15 pud. superfos-fatu	sianego rzutowo	rubli 4.96	roczn.	rubli 14.96
10 „ „	sianego rzędowo	31.29	3 lata	93.88

Podobne świetne wyniki na korzyść rzędowego wysiewu nawozów sztucznych miały miejsce też na Węgrzech, w Królestwie, chociaż ostatnie dotąd przytrzymuje się teorii niemieckiej, używając nawozy rzutowo.

Siewnik kombinowany opłaca się 3—5 razy rokrocznie. 2729

FABRYKI SIEWNIKÓW TOWARZYSTWA AKCYJNEGO

KIJÓW VIELWERTH & BÉDINA

Naturalna Woda Mineralna **VICHY** Własność Rządu Francuskiego

Występująca w trzech odmianach: **VICHY CELESTINS**, **VICHY GRANDE GRILLE**, **VICHY HOPITAL**

Choroby nerek, pęcherza i żółtaczka.
Choroby wątroby i przy-rządu żółciowego.
Choroby kanałów trawie-nia, żółtaczka i kiszec

Wileńskie Towarzystwo Melioracyjne „NIEMEN”
Osuszanie błot, nawadnianie, drenowanie, regulacja rzek. Zakłada gospodarstwa rybne.

Oddział w Kijowie
Dom Bankierski D. MIERZWIŃSKI i S-ka
KRESZCZATYK 27. 2743

„LA VIE”

Tygodnik społeczny, artystyczny i literacki pod kierownictwem Marius-Ary Leblond.

Wychodzi w Paryżu. 1-szy numer ukazał się w d. 24 lutego n. st. bież. roku.

„La vie” jest pismem przyjaciół Francji i francuzów, którzy się interesują rozwojem literatury, sztuki i myśli ludzkiej w świecie całym.

„La vie” ma za zadanie zaznajamiać swych czytelników ze wszystkim, co jest siłą i postępem w życiu krajów i narodów.

„La vie” pomieszcza artykuły pióra najwybitniejszych publicystów i twórcy literackie oryginalne, portrety osobistości, na których zwrócona jest uwaga świata, sprawozdania z ruchu artystycznego i literackiego, najnowsze wiadomości ze wszystkich dziedzin życia ludzkiego.

Każdy numer „La vie” liczy 32 strony druku, zawiera także ilustracje poza tekstem.

Roczna prenumerata „La vie” wynosi 25 fr. (10 rubli). Prenumeratę „La vie” przyjmuje w Paryżu Redakcja „La vie” 68, rue Mazarine

W Kijowie księgarnia L. Idzikowskiego, Kreszczatyk № 29.

Otrzymaliśmy nowy transport

Rok Polski

w życiu, tradycyi i pieśni

Przedstał

Zygmunt Gloger

Wydanie drugie pomnożone z 40 rycinami.
Cena rubli 5.

Dla prenumeratorów „Dziennika Kijowskiego”
cena zniżona rb. 4.50 (z przesyłką).

Zwracać się należy do administracji „Dziennika Kijowskiego”

Otrzymał nowy transport niezbędnej w każdym domu polskim

Encyklopedyi Staropolskiej Instrowanej

ZYGMUNTA GLOGERA

jest najpożyteczniejszym a wspaniałym podarkiem.

Na waleń, w 4-eh wielkich to-mach ozdobnie oprawionych, nagrodzonym przez Kasę Mianowskiego, o-biejująca kilka tysięcy artykułów z ilustracyami i nutami, w zakresie polskich i litewskich dzieł kultury, praw, obyczajów narodowych, sztuk i nauk, muzyki i ubiorów, zabaw i gier, muzyki i pieśni, numizmatyki i etnografii życia publicznego, rycerskiego, rolniczego, kościelnego i to-wieckiego z 9-ciu wieków ubiegłych. Podręcznik w każdym domu konieczny bezwarunkowo.

Największy znawca przeszłości polskiej, profesor Aleksander Brückner, tak pisze (w „Bibliotece War-szawskiej”) o Encyklopedyi Glogera, „Równie pożytecznego, ciekawego i pouczającego wydawnictwa nie sposób porażyć. Znajdzie w niem czytelnik skarbiec rzeczy własnych, o których się często słyszy, a mało wie. I nabierają te szczegóły nowe-go barwnego życia i wskrzesza się zamierzchła przeszłość, i biją od niej blaski i słychać jej głosy...”

Cena książkowa rb. 15. 1237

Dla prenumeratorów „Dziennika Kijowskiego”, zamawiających dzieło w Administracji pisma, cena zniżona do rb. 12. Na przesyłkę pocztową doliczyć należy rb. 1.

Rok XXXVII ISTNIENIA.

NAJTAŃSZA I NAJOBITSZA ILUSTRACYA TYGODNIOWA DLA RODZIN POLSKICH

„BIESIADA LITERACKA”

DAJE ZUPEŁNIE BEZPŁATNIE PREMIUM NADZWYCZAJNE 12 dużych tomów najcenniejszych powieści i romansów znakomitych autorów polskich

Redaktor i Wydawca MICHAŁ SYNORADZKI.

Biesiada Literacka obejmuje wszystkie rodzaje literatury pięknej, chwilę bieżącą wszechświatową i wiedzę gruntowną w formie popularnej, słowem wszystko co stanowi niedoznaną, potrzebę umysłu inteligentnego.

Biesiada Literacka szczególnie uwzględnia dzieje ożywe i zwiastujące porzobierowe i pamiętki narodowe.

Biesiada Literacka wszystkie artykuły obficie ilustruje.

PREMIUM BEZPŁATNE.

12 dużych tomów wyborowych powieści i romansów otrzymują bezpłatnie wszyscy prenumeratory

W roku 1912 mamy znakomitą powieść Melhata Czajkowskiego „Stefan Czarniecki”, w zupełności, bez żadnych skrótów; powieść Bolesławy „Zagadki”, osnuta na tle wypadków 1863 r.; nadto powieści Bykowskiego, Łozinaka, Kaczkowskiego, Przyborowskiego, Wilczyńskiego, Wiktor Hugo, Dumasa, Dickensa, Fevala i arcydzieła innych autorów. Z tych dodawanych zupełnie bezpłatnie książek szybko utworzy się do-borowa biblioteka trwałej wartości, kształcąca serce i umysł.

WARUNKI PRENUMERATY

W Warszawie	rb. 6	Rocznie	rb. 8
Półrocznie	3	Półrocznie	4
Kwartalnie	1 kop. 50	Kwartalnie	2

Zagranicą rocznie rb. 10

Oprawa wytworna, ze złoconymi wyciskami na tle barwnem, do dawa nych jako premium powieści: 3 tomów 50 kop., 6 tomów 1 rb., 12 to mów 2 rb.

Na żądanie administracji wysyła numer okazowy bezpłatnie

Adres redakcji i administracji Warszawa, Płaco Warecki № 4
Telefon № 78-26.

ZIARNO

NAJTAŃSZE PISMO TYGODNIOWE DLA RODZIN POLSKICH Pod redakcją STANISŁAWA BELZY.

W ciągu roku daje 52 numery bogato ilustrowane i 12 to-mów powieści, szkiców historycznych oraz naukowych.

ZIARNO POMIESZCZA:

Kroniki społeczne, przeglądy polityczne, wspomnienia historyczne, rocznie wielkich zmarłych, powieści i no-wele, oryginalne i tłumaczone, poezye, artykuły przyrod-nicze i naukowe, oraz opisy podróży i humorystyki.

WARUNKI PRENUMERATY:

W Warszawie	na prowincyi
Rocznie	Rb. 5.— Rocznie
Półrocznie	2.50 Półrocznie
Kwartalnie	1.25 Kwartalnie

Za granicą; Rb. 8.

Za piękną oprawę dodatków ze złoconem pobieramy Rb. 2 rocznie.

ADRES: Warszawa, Nowy-Swiat Nr. 70.
Telefon 27-73.

Na żądanie wysyłamy numer okazowy. 4855

OPUŚCŁ PRASĘ ZESZYT X-ty

„Dziejów Porozbiorowych Litwy i Rusi”

Cena zeszytu kop. 35; z przesyłką kop. 40.

TREŚĆ:

Opis pobytu Stanisława Augusta w Grodnie — Dzieje rządów Tułomina i Repnina — Wyroki smoleńskiej Komisyi śledczej — Wykaz majątków skonfiskowanych i sekwestrowanych Rys statystyczny, charakterystyka systemu podatkowego i organizacyi poczt. — Początek zarysu sprawy włościanskiej na Litwie.

ILUSTRACYE I PORTRETY: Janusz Stanisław Iliński, generał-in-spektor Kawalerii narodowej. — Aleksandra z Engelhardtów hr. Ksawerowa Branicka. — Ks. Aleksander Bezbobko. — Ludwika z Sosnowskich ks. Józefa Lubomirskiego. — Stanisław Jundziłł, prof. Uniwersytetu Wileńskiego. — Biskup Adam Naruszewicz, historyk i poeta. — Kurdała z Komorowskich Teodorowa Potocka. — Jedrzej Śniadecki, prof. Uniwersyte-tu Wileńskiego. — Franciszek Jelski, marszałek trybunału W. Ks. Lit. — Z książką Massalskich Wincentowa Potocka. — Mapa trzech podziałów Polski (oddzielnie).

Dla prenumeratorów „Dziennika Kijowskiego” cena zeszytu kop. 25, z przesyłką kop. 30.

Zamówienia wraz z opłatą na „Dzieje Porozbiorowe Litwy i Rusi” na 6 12 i 24 zeszytów przyjmują: Administracja „Dziennika Kijowskiego” w Kijowie Kreszczatyk Nr 38, oraz wszystkie księgarnie w kraju i za granicą.

Szczegółowy prospekt na żądanie wysyła się bezpłatnie.

40 k. MASŁO 36 k. Berdyczów kijowl. gub.

Smietankowe zupełnie świeże 40 k., małe solone 36 k. Magazyn Wasielna W. Wasylkowska 8. 2568

prenumeratę i ogłoszenia do „Dziennika Kijowskiego” przyjmuje Kantor Rolniczo-Handlowy KSIĘCIA FELIC. GIEDROYCIA Jurydyka d. własny.

Jampol-Podolski Prenumeratę na ogłoszenia do „Dzienn. Kijowskiego” przyjmuje 539 p. Włodzimierz Białostocki.